

A helyes egyensúly

Lukács evangéliumában sok olyan történetet találunk, amelyben két, egymással ellentétes magatartást állít elénk Jézus.

Gondoljunk például az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszédre. Az egyik oldalon az a két ember áll, akik elmulasztották a segítségnyújtást, a másik oldalon pedig a szamaritánus, aki a bajbajutott segítségére sietett. Vagy ott van a tékozló fiú esete. Az egyik oldalon találjuk a fiút, aki természetesen nem tékozló, bűnös élete miatt lehet példa számunkra, hanem a bűnbánata miatt. A másik oldalon pedig ott van az ő idősebb testvére, aki irigykedve nézi, hogy atyjuk visszafogadja öccsét.

A mai evangéliumban Márta és Mária személye áll előttünk. A két testvér ellentétes magatartása abban mutatkozik meg, hogy amikor Jézus betér hozzájuk, az egyikük a házimunkával, a vendég el látásával törődik, a másik pedig leül a vendég mellé, hogy hallgassa őt és beszélgessen vele. Márta egy idő után kér-

dőre vonja Jézust, hogy miért tűri el testvére tétlenségét. Jézus ezt mondja neki: „Márta, te sok mindennel törődöl, és téged sok minden nyugtalanít, pedig **csak egy a szükséges**. Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszíti el soha” (Lk 10,41-41). Ebből a válaszból azt is gondolhatnánk, hogy ismét választanunk kell, de valójában nem erről van szó. Márta a mindennapi teendők lelkiismeretes végzésének és a becsületes

munkának a példája. Mária pedig a lelki élet, az Istenre figyelés és imádkozás példája. De nem választanunk kell e két lehetőség között, hanem megtalálunk e kettő helyes egyensúlyát az életünkben! Senki nem mondhatja, hogy ő csak az imádságból él, s nem dolgozik semmit. De a munkára hivatkozva sem szabad elhanyagolni a lelki életet! Márta tevékenységének és Mária Istenre hallgatásának is helye van az életünkben.

Két kezünk

Munkánkat és imánkat egyaránt látja, hallja a gondviselő és irgalmas Isten.

A mindennapi ima, az elmélkedés, a szentírásolvasás Istenhez emeli lelkünket. De a becsületesen és lelkiismeretesen végzett munkával is Isten felé haladunk. Érdekes, hogy az ima és a munka is a kezünkhöz kötődik. Kitért karral vagy összekulcsolt kézzel mondott imánk Isten felé száll. Ugyanakkor munkára is használjuk kezeinket. Amikor imádkozunk, többek között azt kérjük, hogy Isten áldja meg kétkezi munkánkat! Egyszer dolgozunk kezeinkkel, máskor pedig megpihelve Isten felé tárjuk imádság közben. A jóságos Isten pedig kinyújtja kezét, hogy megáldja munkánkat és megfogja felé tárt kezünket.

Az üdvösség titka

Urunk, Jézus Krisztus! Taníts bennünket tiszta értelemmel és tiszta szívvel imádkozni! Taníts minket szilárd figyelemmel, lángoló szívvel, remegő buzgósággal, mély alázattal és kitért türelemmel imádkozni!

Taníts minket úgy imádkozni, hogy élő legyen a hitünk! Taníts minket, hogy ne csak a szükség, a szenvedés, a nehézség idején forduljunk hozzád, hanem szüntelenül imádkozunk és imánk az irántad való szeretet kifejezése legyen! Taníts minket, Urunk, hogy mindig a te nevedben forduljunk mennyei Atyánkhoz! Tárd fel számunkra az imádság által az üdvösség titkát!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

A HIT ÉVE 2012-2013

Évközi 16.
vasárnap

Ter 18,1-10a
Kol 1,24-28
Lk 10,38-42

Hétfő, Szent
Mária Magdolna

2Kor 5,14-17
Jn 20,1.11-18

Kedd,
Szent Brigitta

Gal 2,19-20
Jn 15,1-8

Szerda

Kiv 16,1-5.9-15
Mt 13,1-9

Csütörtök, Szent
Jakab apostol

2Kor 4,7-15
Mt 20,20-28

Péntek

Kiv 20,1-17
Mt 13,18-23

Szombat

Kiv 24,3-8
Mt 13,24-30

Évközi 17.
vasárnap

Ter 18,20-32
Kol2,12-14
Lk 11,1-13